

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 kwietnia 2015 roku

Sąd Rejonowy w B. w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Dariusz Wiśniewski

Protokolant Joanna Radziszewska

przy udziale **Prokuratora** Elżbiety Bułat

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 20 kwietnia 2015 roku

sprawy:

R. N., syna A. i H. z domu K., urodzonego w dniu (...) w B.,

oskarżonego o to, że:

I. wieczorem 06 października 2014 roku w B., w ruchu lądowym, na ulicach miasta, w tym ulicy (...), kierował motorowerem marki P. o numerze rejestracyjnym (...), nie stosując się w ten sposób do orzeczonego wyrokiem II K 545/13 Sądu Rejonowego w B. z dnia 28 stycznia 2014 roku zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym,

to jest o czyn z art. 244 k.k.,

II. nad ranem 07 października 2014 roku w B., na posesji numer (...) przy ulicy (...), po uprzednim wejściu w posiadanie kluczyków do pojazdu, bez wiedzy i zgody właściciela, zabrał w celu krótkotrwałego użycia niezamknięty samochód osobowy marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) i wartości 5.000 zł, który następnie pozostawił w stanie uszkodzonym przy ulicy (...) w B., przy czym wartość uszkodzeń pojazdu wyniosła 4.200 zł na szkodę właściciela B. S.,

to jest o czyn z art. 289 § 2 k.k.,

III. nad ranem 07 października 2014 roku, około godziny 06:20, w B., na drogach publicznych, na trasie pomiędzy ulicami (...), kierował samochodem osobowym marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...), będąc w stanie nietrzeźwości, posiadając we krwi co najmniej 0,75 promila alkoholu, będąc wcześniej prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości i w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczonego wyrokiem II K 545/13 Sądu Rejonowego w B. z 28 stycznia 2014 roku, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne,

to jest o czyn z art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,

I. Oskarżonego uznaje za winnego popełnienia zarzuconych mu czynów i:

1) za czyn opisany w punkcie I aktu oskarżenia na mocy art. 244 k.k. skazuje go i wymierza mu **karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;**

2) za czyn opisany w punkcie II aktu oskarżenia na mocy art. 289 § 2 k.k. skazuje go i wymierza mu **karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;**

3) za czyn opisany w punkcie III aktu oskarżenia na mocy art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. skazuje go, zaś na mocy art. 178a § 4 k.k. wymierza mu **karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności**.

II. Na mocy art. 85 k.k. oraz art. 86 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego **karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności**.

III. Na mocy art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci **zakazu** prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym **na okres 5 (pięciu) lat**.

IV. Na mocy art. 46 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego **obowiązek** naprawienia w całości wyrządzonej przestępstwem szkody przez zapłatę na rzecz B. S. kwoty **6.051 (sześć tysięcy pięćdziesiąt jeden) złotych**.

V. **Zasądza** od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę **300 (trzysta) złotych** tytułem opłaty oraz obciąża go pozostałymi kosztami sądowymi w sprawie.

Sędzia :

II K 67/15

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 6 października 2014 roku w godzinach wieczornych R. N. przyjechał motorowerem marki P. o numerze rejestracyjnym (...) z C. do B. (...). Na ul. (...) w B. spotkał B. S.. Następnie, zawiózł go do jego domu przy ul. (...) w B.. Tam wraz z nim spożywał alkohol w postaci wódki i piwa. Nad ranem w dniu 7 października 2014 roku, kiedy B. S. położył się spać, R. N. wyszedł z jego domu i wsiadł do stojącego na jego posesji oraz stanowiącego jego własność - niezamkniętego - samochodu osobowego marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Wyjął kluczyki znajdujące się w schowku pojazdu, uruchomił go i, nie pytając jego właściciela o zgodę, jak też o niczym go nie informując, odjechał nim, z zamiarem udania się do pobliskiego sklepu, a następnie do miejsca zamieszkania. Około godziny 6:20 przejechał opisanym wyżej samochodem z ul. (...) na ul. (...) w B., gdzie na wysokości posesji oznaczonej numerem (...), należącej do W. J., stracił nagle panowanie nad pojazdem, zjechał na pobocze i uderzył w ogrodzenie, po czym wpadł do przydrożnego rowu i dachował. R. N. opuścił auto o własnych siłach i oddalił się pieszo do domu. Znajdował się wówczas w stanie nietrzeźwości, posiadając co najmniej 0,75 ‰ alkoholu etylowego we krwi. Porzucony przez niego w stanie uszkodzonym pojazd miał wartość 5.000 złotych. Został on odholowany na parking, skąd odebrał go później B. S., uiszczając uprzednio rachunek za jego holowanie i przechowywanie w łącznej wysokości 1.851 złotych. Wymieniony uznał, że naprawa tego samochodu nie jest opłacalna, w związku z czym w dniu 13 listopada 2014 roku sprzedał go za kwotę 800 złotych. R. N. nigdy nie posiadał prawa jazdy. W przeszłości był już kilkakrotnie karany sędownie, w tym za prowadzenie pojazdów mechanicznych w stanie nietrzeźwości. W dniu zdarzenia obowiązywał go zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o: zeznania W. J. (**k. 30, 180**) i B. S. (**k. 50, 160 – 17, 230 – 24, 420**), kserokopię umowy kupna – sprzedaży (**k. 26**), dane o karalności i odpisy orzeczeń (**k. 31 – 32, 36 – 37, 46 – 48**), informację ze Starostwa Powiatowego w B. (**k. 49**) oraz sprawozdanie sądowo – lekarskie wraz z opinią (**k. 57 – 58**).

R. N. zarzucono popełnienie występku z art. 244 k.k., art. 289 § 2 k.k. i art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. Oskarżony przyznał się do winy. Wyjaśnił (**por. k. 400 – 41, 62**), że wieczorem w dniu 6 października 2014 roku przyjechał z C. do B. (...) należącym do niego skuterem marki P. o numerze rejestracyjnym (...). Był wówczas trzeźwy. Na ul. (...) w B. spotkał znajomego, B. S.. Zawiózł go swoim skuterem do jego domu przy ul. (...) w B.. Razem spożywali tam alkohol w postaci wódki i piwa. Po zakończeniu picia pożegnali się, po czym jego gospodarz położył się spać, a on wyszedł z jego domu. Na jego podwórku zauważył samochód marki V. (...). Pojazd był otwarty, a kluczyki znajdowały

się w środku. Wsiadł do tego auta, uruchomił je i pojechał nim do sklepu, gdzie kupił papierosy. Następnie, udał się nim w stronę swojego domu. Na ul. (...) w B. stracił nagle panowanie nad pojazdem, który wjechał do rowu i przewrócił się na dach. Wy dostał się z niego przez boczną szybę, po czym pieszo oddalił się z miejsca zdarzenia.

Sąd zważył, co następuje:

Nie ulega wątpliwości, że w dniu 6 października 2014 roku w godzinach wieczornych R. N. przyjechał swoim motorowerem marki P. o numerze rejestracyjnym (...) do B. (...), a następnie poruszał się tym pojazdem w ruchu lądowym po ulicach tej miejscowości, w tym po ul. (...), gdzie ma swój dom B. S.. Oskarżony nie stosował się tym samym do orzeczonego względem niego w wyroku Sądu Rejonowego w B. z dnia 28 stycznia 2014 roku w sprawie o sygnaturze akt II K 545/13 zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym. Powyższe wynika w sposób jednoznaczny z zeznań B. S., który spotkał się wówczas z oskarżonym, jak też z treści wskazanego wyżej wyroku.

Nie zachodzą także żadne wątpliwości co do tego, że nad ranem w dniu 7 października 2014 roku na posesji numer (...) przy ul. (...) w B. R. N. wsiadł do zaparkowanego tam, otwartego samochodu osobowego marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...), po czym, bez wiedzy i zgody jego właściciela B. S., uruchomił go za pomocą znajdujących się w jego kabinie kluczyków i odjechał nim, z zamiarem dotarcia do miejsca swego zamieszkania. Na ul. (...) w B. oskarżony stracił panowanie nad tym pojazdem, który zjechał na pobocze, uderzył w ogrodzenie posesji, po czym wpadł do przydrożnego rowu i przewrócił się na dach, ulegając uszkodzeniu. R. N. porzucił to auto w takim stanie i oddalił się. Powyższe jednoznacznie wynika ze zgodnych zeznań pokrzywdzonego oraz naocznego świadka zdarzenia W. J., które w pełni zasługują na przymiot wiarygodnych. B. S. wycenił swój samochód na 5.000 złotych, oświadczając, że jego ewentualna naprawa przekroczyłaby jego wartość, dlatego w dniu 13 listopada 2014 roku sprzedał go za kwotę 800 złotych (na tą okoliczność przedłożył stosowną umowę). Pokrzywdzony dodał, że wcześniej musiał zapłacić 1.851 złotych za holowanie i parkowanie uszkodzonego pojazdu.

Biegły z zakresu medycyny sądowej, analizując podawane przez B. S. i R. N. dane na temat alkoholu spożywanego przez oskarżonego w nocy z 6 na 7 października 2014 roku, wskazał, że około godziny 6:20 nad ranem w dniu 7 października 2014 roku, kiedy oskarżony poruszał się samochodem osobowym marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) drogami publicznymi miejscowości B., pokonując trasę z ul. (...) na ul. (...), był on w stanie nietrzeźwości, bowiem stężenie alkoholu etylowego w jego krwi wahało się w granicach od 0,75 do 1,69 ‰. Opinia ta jawi się jako jasna oraz kompletna, pochodzi od osoby o odpowiedniej wiedzy specjalistycznej, a zawarte w niej wnioski zostały poparte szczegółową argumentacją, jak też są zbieżne ze wskazaniami płynącymi z doświadczenia życiowego, toteż Sąd w całości je podzielił.

Z informacji przekazanej przez Starostwo Powiatowe w B. wynika, że oskarżony nie posiadał nigdy prawa jazdy. Zgromadzona dokumentacja nie pozostawia również wątpliwości co do tego, że R. N. był w przeszłości kilkakrotnie karany sędownie, w tym za przestępstwa podobne. Wyrokiem Sądu Rejonowego w P. z dnia 18 listopada 2005 roku w sprawie o sygnaturze akt V K 2225/05 był skazany za czyn z art. 178a § 1 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na 3 lata, którą ostatecznie odbywał w okresie od dnia 12 czerwca 2009 roku do dnia 23 grudnia 2009 roku. Wyrokiem Sądu Rejonowego w B. z dnia 1 października 2012 roku w sprawie o sygnaturze akt II K 389/12 został z kolei skazany za czyn z art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od dnia 18 grudnia 2013 roku do dnia 18 czerwca 2014 roku. Wreszcie, wyrokiem Sądu Rejonowego w B. z dnia 28 stycznia 2014 roku w sprawie o sygnaturze akt II K 545/13 R. N. został ponownie skazany za czyn z art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności, a do tego w związku ze skazaniem go za to przestępstwo orzeczono wobec niego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat; rozstrzygnięcie to uprawomocniło się w dniu 13 czerwca 2014 roku.

Oskarżony nie kwestionował żadnej z powyższych okoliczności. W swoich wyjaśnieniach wskazał w szczególności, że w dniu 6 października 2014 roku przyjechał do B. (...) motorowerem, następnie spożywał tam alkohol w postaci wódki oraz piwa, po czym zabrał w celu krótkotrwałego użycia samochód należący do B. S., poruszał się nim drogami

publicznymi i porzucił go w stanie uszkodzonym. R. N. nie kwestionował również ustaleń co do stanu jego trzeźwości, jak i przedstawionej przez B. S. wyceny szkody.

Reasumując, zgromadzony w tej sprawie materiał dowodowy jednoznacznie wykazał, że oskarżony zrealizował swoim zachowaniem ustawowe znamiona czynów z art. 244 k.k., art. 289 § 2 k.k. i art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

Sąd wymierzył oskarżonemu: za pierwszy z tych czynów – karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, za drugi z nich – karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, a za trzeci – karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności; kierując się zasadą asperacji, karę łączną ukształtował na poziomie 2 lat pozbawienia wolności.

W ocenie Sądu, powyższe kary, tak jednostkowe, jak i łączna, są adekwatne do stopnia winy R. N. i całokształtu okoliczności przypisanych mu czynów.

Podstawową przesłanką obciążającą była tutaj uprzednia, wielokrotna karalność oskarżonego za przestępstwa podobne. Kierując po raz kolejny samochodem w stanie nietrzeźwości, R. N. działał przy tym w warunkach recydywy, swoją postawą okazując rażące lekceważenie obowiązujących przepisów i demonstrując bardzo wysoki stopień demoralizacji. Uwadze Sądu nie umknęło też, że oskarżony usiadł za kierownicą samochodu bez ważnej życiowo potrzeby, bezpośrednio po tym, jak zakończył wielogodzinne spożywanie alkoholu, a następnie poruszał się nim drogami publicznymi, stwarzając wielkie zagrożenie dla innych uczestników ruchu drogowego i ostatecznie doprowadzając do kolizji. Nie bez znaczenia było także i to, że oskarżony nigdy nie posiadał prawa jazdy, zabrał i uszkodził samochód swojego kolegi, który chwilę wcześniej gościł go w swoim domu, a następnie próbował uniknąć odpowiedzialności karnej, oddalając się z miejsca kolizji. Mając na uwadze fakt, że poszczególne przestępstwa zostały popełnione przez oskarżonego na przestrzeni jednej doby, były skierowane przeciwko częściowo różnym dobrom prawnym, a jednocześnie czyny z art. 289 § 2 k.k. oraz z art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. cechowały się zbliżonym stopniem społecznej szkodliwości, wyraźnie górującym jednak nad tym, który wiązał się z występkiem z art. 244 k.k., określając wymiar kary łącznej Sąd oparł się na zasadzie asperacji. Okolicznościami łagodzącymi były zaś: przyznanie się do winy i złożenie wyjaśnień zasadniczo zgodnych z dokonanymi ustaleniami faktycznymi.

Ze względu na uprzednią karalność R. N., nie sposób było zaryzykować względem niego pozytywnej prognozy kryminologicznej, co stanęło na przeszkodzie skorzystaniu z instytucji warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary łącznej, zwłaszcza, że w przypadku występku z art. 178a § 4 k.k. jest ona zastrzeżona tylko dla szczególnych sytuacji.

Mając na uwadze wskazane wcześniej okoliczności obciążające, przekładające się bezpośrednio na stwarzane przez oskarżonego zagrożenie dla bezpieczeństwa innych uczestników ruchu drogowego, za konieczne Sąd uznał również wyeliminowanie go z grona kierowców wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 lat.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego jednoznacznie wynikało, że w wyniku zdarzeń z dnia 7 października 2014 roku B. S. poniósł szkodę w mieniu w wysokości 6.051 złotych, albowiem musiał zapłacić za holowanie oraz parkowanie jego samochodu (1.851 złotych), a przy tym pojazd ten uległ uszkodzeniu w takim stopniu, że jego naprawa przekroczyłaby jego ówczesną wartość (5.000 złotych), choć pokrzywdzonemu udało się część jego wartości odzyskać, zbywając go za kwotę 800 złotych (5.000 złotych – 800 złotych + 1.851 złotych = 6.051 złotych). Uwzględniając powyższe i kierując się dyspozycją art. 46 § 1 k.k., Sąd orzekł wobec oskarżonego obowiązek naprawienia wyrządzonej szkody przez zapłatę wskazanej kwoty na rzecz B. S..

Nadmienić należy, że treść wyroku jest zgodna z wnioskiem złożonym przez oskarżonego na etapie postępowania przygotowawczego (**por. k. 64**).

O kosztach orzeczono zgodnie z art. 627 k.p.k., w tym o wysokości opłaty z uwzględnieniem art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity – Dz. U. z 1983 roku, Nr 49, poz. 223, z późn. zm.).

Sędzia: